

Ταχ. Δ/ση: Φειδίου 10
Ταχ. Κώδικας: 10678 Αθήνα
Πληροφορίες: Υποπλοίαρχος (Ε)
Ι. Σιλαμιανός ΠΝ
Γενικός Γραμματέας
Ο. Σ. Μ. Α. Ν.
Τηλέφωνο: 210-3301383
Fax: 210-3301384
Email, osmanpn@otenet.gr

Προς: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
Υπόψη Κου Ν. Μαντζάκου
Κ. Σερβίας 8
Τ. Κ. 10184 ,Αθήναι
Τηλ210 3375737-8, 210 33 75 771
Fax.210 3375917
Email, grammateia_gspp@minfin.gr

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση του άρθρου 19 του Ν 719/77

ΣΧΕΤ.: α. Δικαστική Απόφαση Εφετείου Αθηνών 1151/1872
β. Δικαστική Απόφαση Εφετείου Ναυπλίου 116/1868 και 698/1876
γ. Απόφαση Αρείου Πάγου 110/1878
δ. Το άρθρο 19 Ν 719/77, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 του Ν 1160/1981
ε. Οι εγκύκλιοι 156490/223/6.6.1984 και 176317/4627/19.11.1984
Υφυπουργού Γεωργίας
στ. Αποφάσεις Δ. Σ. του Δήμου Λαυρεωτικής με αριθ. 35/2014 και 27/2016
ζ. Απόφαση Δ. Σ. Αναπτυξιακού Συνδέσμου Λαυρεωτικής 46/2014
η. Απόσπασμα Πρακτικού Δ. Σ. Ο. Σ. Μ. Α.Ν. 316/2016

1. Σας υποβάλλεται συνημμένα, μία (1) αιτιολογική έκθεση τροποποίησης άρθρου 19 του ν.719/77 καθώς και ομόφωνες αποφάσεις Δημοτικών Συμβουλίων Δήμου Λαυρεωτικής και φορέων αυτούσε συνέχεια των όσων συζητήθηκαν κατά τη διάρκεια της τελευταίας συνάντησης μας η οποία έλαβε χώρα στο Γραφείο Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών παρουσία του ίδιου των Νομικών Συμβούλων του, Δημάρχου Λαυρεωτικής με Νομική Σύμβουλο Δήμου, εκπροσώπων Μείζονος και Ελάσσονος Αντιπολίτευσης Δήμου Λαυρεωτικής, Γενικού Γραμματέα Ο. Σ. Μ. Α. Ν. και Τεχνικού Συμβούλου Συνεταιρισμού ,με θέμα «τροποποίηση του άρθρου 19 του ν. 719/77».

2. Μετά από ομόφωνη απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου Ο. Σ. Μ. Α. Ν. υπ' αριθμόν 316 από 20 Απριλίου 2016 ανατέθηκε στην Δικηγόρο Αθηνών Κα Ισιδώρα Ρώμα η διερεύνηση του ζητήματος της εφαρμογής του άρθρου 19 του Ν 719/77 (όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε αργότερα) στην περιοχή της Λαυρεωτικής, στην οποία βρίσκονται δύο (2) συνιδιόκτητες εκτάσεις Αξιοματικών του Πολεμικού Ναυτικού, οι οποίοι είναι μέλη του συνεταιρισμού και εκπροσωπούνται από αυτόν.

3. Προς την κατεύθυνση της τροποποίησης του ίδιου άρθρου κινείται και ο Δήμος Λαυρεωτικής, όπως διαπιστώνεται από τις ομόφωνες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου ,του Δ. Σ. Αναπτυξιακού Συνδέσμου και αφορούν τα εξής :

A. 35 / 18.2.2014

- Να εισηγηθεί και να παρέμβη στους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες σχετικά με:
- Την πλήρη (και όχι επιλεκτική) εφαρμογή εφαρμογή του άρθρου 19 του Ν 719/77, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε αργότερα, και των σχετικών εγκυκλίων από το Δασαρχείο Λαυρίου.

- Την τροποποίηση του άρθρου 19 του Ν 719/77, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε αργότερα ως προς το όριο των 100 στρ.
- Την εφαρμογή του άρθρου 19 του Ν 719/77, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε αργότερα, σε όλες τις εκτάσεις, που προσδιορίζονται με τις προγενέστερες αποφάσεις.

B. 46/14.11.2014

Τροποποίηση του άρθρου 19 του Ν 719/77, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε αργότερα, ως εξής:

- «Η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19 του Ν. 719/1977 και του άρθρου 7 παράγραφος 39, 40 και 41 του Ν. 1160/81, εφαρμόζεται επί πάσης εκτάσεως κείμενης εντός των διοικητικών ορίων των Δήμων Λαυρεωτικής και Σαρωνικού».

Ή εναλλακτικά και ...

- «Η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19 του Ν. 719/1977 και του άρθρου 7 παράγραφος 39, 40 και 41 του Ν. 1160/1981 εφαρμόζεται επί πάσης εκτάσεως που αφορούν οι παραπάνω καταργούμενες δικαστικές αποφάσεις χωρίς όριο έκτασης και ιδιοκτησίας».

Ή

- «Η ισχύς των
  1. 1151/1872 Εφετείου Αθηνών
  2. 116/1868 και 698/1876 Εφετείου Ναυπλίου
  3. 110/1878 Αρείου Πάγου
 δικαστικών αποφάσεων, παύει να ισχύει.»

Γ. 27/7.3.2016

Όσον αφορά την τροποποίηση του άρθρου 19 του Ν 719/77, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε αργότερα, συγκροτεί επιτροπή προκειμένου να προωθήσει την υπ. αριθ. 35/2014 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου που αφορά στην εφαρμογή του Ν. 719/1979 στα εν γένει διοικητικά όρια του Δήμου Λαυρεωτικής.

4. Ο ΟΣΜΑΝ, αποδεχόμενος την Αιτιολογική Έκθεση της κ. Ρώμα, θεωρεί ότι με την προτεινομένη τροποποίηση θα αρθούν όλα τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στην περιοχή της Λαυρεωτικής, χωρίς να θίγεται η δημόσια περιουσία και χωρίς να θίγονται και ιδιοκτησίες μη δασικού χαρακτήρα, πράγμα, που συνάδει με το πνεύμα των αρχικών Δικαστικών Αποφάσεων, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τα παρακάτω και προτείνοντας ακολούθως :

α. Οι αρχικές αποφάσεις των Εφετείων Ναυπλίου και Αθηνών, καθώς και η απόφαση του Αρείου πάγου αναφέρονται αποκλειστικά σε δασικές εκτάσεις και συγκεκριμένα σε *«δάση εκ πεύκων συγκείμενα προ της επαναστάσεως εις Οθωμανούς»* σε περιοχές της Λαυρεωτικής

β. Το άρθρο 19 του Ν 719/77 εφαρμόζεται

- σε τμήμα και όχι στο σύνολο των περιοχών της Λαυρεωτικής εκείνων, όπως ορίζονται με τις ως άνω αποφάσεις των Δικαστηρίων, που συνιστά αυθαίρετη επιλογή
- σε τμήμα ιδιοκτησιών των άνω των 100 στρ (όριο, που δεν είχε τεθεί από τις Δικαστικές Αποφάσεις, επομένως αποτελεί αυθαίρετο καθορισμό αυτού του ορίου)
- σε μη δασικές εκτάσεις (ενώ οι Δικαστικές Αποφάσεις αφορούσαν δάσηπράγμα, που δεν συνάδει με το πνεύμα των αποφάσεων αυτών)

γ. Η Πολιτεία δεν εφήρμοσε το άρθρο 19 του Ν 719/77 διότι επέτρεψε:

- Την έγκριση χρήσεων γης, όρων και περιορισμών δόμησης χωρίς καμμία αναφορά στο εν λόγω άρθρο
- Την έγκριση Πράξεων Χαρακτηρισμού από το οικείο Δασαρχείο, χωρίς έρευνα και του ιδιοκτησιακού καθεστώτος

- Αγοραπωλησίες, μεταγραφές, έκδοση οικοδομικών αδειών κλπ χωρίς τη διερεύνηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος
- Την επιβολή φόρων (κληρονομίας, ΕΝΦΙΑ κλπ) επίσης χωρίς τη διερεύνηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος

δ. Οι συνέπειες της μη εφαρμογής του άρθρου 19 του Ν 719/77 θα είναι καταστροφικές και για την Πολιτεία και για τους Πολίτες, διότι αναμένονται:

- Επιστροφή χρημάτων από το Κράτος στους Πολίτες
- Καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση του Κτηματολογίου, τα διαγράμματα και λοιπά στοιχεία του οποίου πρόκειται να αναρτηθούν πολύ σύντομα (εντός του Οκτωβρίου 2016)
- Δημιουργία κοινωνικής αναταραχής

ε. Προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 19 του Ν 719/77 (όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε αργότερα) έτσι, ώστε:

- Να ισχύσει το ως άνω άρθρο σε όλες τις περιοχές, όπως αυτές ορίζονται στις αρχικές Δικαστικές Αποφάσεις.
- Να διατηρηθεί το όριο των 100 στρ για τις ιδιοκτησίες που έχουν δημιουργηθεί προ της 1^{ης} Ιανουαρίου του 1967 (όπως προβλέπει το ως άνω άρθρο) αλλά να αποδίδονται στο Δημόσιο τα τμήματα των ιδιοκτησιών τα άνω των 100 στρ., μόνον στην περίπτωση που είναι δασικού χαρακτήρα.

5. Παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες σε εύλογο χρόνο έτσι, ώστε η διαδικασία εκπόνησης του Κτηματολογίου, η οποία είναι σε εξέλιξη, να γίνει απρόσκοπτα.

Μετά Τιμής
Υποναύαρχος ε. α. Ιωάννης Σαμαράς ΠΝ
Πρόεδρος Δ. Σ. Ο. Σ. Μ. Α. Ν.

Ακριβές Αντίγραφο
Υποπλοίαρχος (Ε) Ι. Σιλαμιανός ΠΝ
Γενικός Γραμματέας Ο.Σ.Μ. Α. Ν.

Συνημμένα:

1. Μία (1) Αιτιολογική Έκθεση Τροπ. Νόμου 719/77
2. Απόφαση Δ. Σ. Λαυρεωτικής 35/2014
3. Απόφαση Αναπτυξιακού Συνδέσμου Λαυρεωτικής 46/2014
4. Απόφαση Δ. Σ. Λαυρεωτικής 27/2016
5. Απόσπασμα Πρακτικού Δ.Σ. Ο. Σ. Μ. Α. Ν. 316

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
Δημοτική Ενότητα Κερατέας**

Κερατέα 6.2.2014
Αρ. πρωτ. 2447

Υπηρεσία : Διοικητικής Υποστήριξης
Πληροφορίες : Γραφείο Αντιδημάρχου
Ταχ. Δ/ση : Λεωφ. Αθηνών – Σουνίου 37
Κερατέα 19001

Τηλ. : 2299320232
Fax : 2299067900
E-mail : stavrosrozis@gmail.com

Προς: Γραφείο Δημοτικού Συμβουλίου

Σας διαβιβάζουμε εισηγητική έκθεση σε σχέση με την εφαρμογή του Ν. 719/1977 (καθώς και τροποποίηση αυτού), Ν. 1160/1981 και των υπ' αριθμ. 156490/223/6-6-1984 και 176317/4627/19-11-1984 εγκυκλίων.

Ένα ιστορικό ζήτημα που αφορά ιδιοκτησίες κατοίκων του τέως Δήμου Κερατέας και της ευρύτερης Λαυρεωτικής στο τέλος του 19^{ου} αιώνα, που καθόρισε την πορεία και την ανάπτυξη της περιοχής, κατέληξε με πολιτική επιλογή σε ένα μακροχρόνιο δικαστικό αγώνα του Ελληνικού Δημοσίου με τους κατοίκους - ιδιοκτήτες γης της Κερατέας, σύμφωνα με το οποίο το Ελληνικό Δημόσιο θεωρούσε όλες τις εκτάσεις της περιοχής Δημόσιες.

Οι περίφημες δίκες των δασών της Λαυρεωτικής κατέληξαν με τις αποφάσεις:

1. 1151/1872 του Εφετείου Αθηνών
2. 116/1868 και 698/1876 του Εφετείου Ναυπλίου
3. 110/1878 του Αρείου Πάγου

σύμφωνα με τις οποίες επιδικάστηκε η κυριότητα των Γαιών υπέρ του Δημοσίου και κηρύχθηκαν μαζικά «δημόσιες δασικές».

Οι υπό αμφισβήτηση εκτάσεις που ήταν το μεγαλύτερο μέρος της τέως Κοιλάδας Θορικού (όπως αναφέρεται και περιλαμβάνει εκτάσεις του τέως Δήμου Κερατέας και Λαυρεωτικής), περιγράφονται σε διαγράμματα επιτρόπων (Χαρισιάδη, Ντουράκη) και ενυπάρχουν στα διοικητικά όρια των

Δήμων Κερατέας, Λαυρεωτικής, Αγίου Κωνσταντίνου, Αναβύσσου και Καλυβιών.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Συνοπτική περιγραφή της υπ' αριθμ. 1151/1872 απόφασης Εφετείου Αθηνών

Στο συγκεκριμένο δικαστήριο ανακόπτουσα ήταν η Κοινότητα Κερατέας, υπό τους κυρίους Ι.Σ.Ρώμα, Αν.Καρρά και Στ.Δήμα. Το Δημόσιο εκπροσωπείτο από τον Υπουργό Οικονομικών προσπαθώντας να διασφαλίσει δικαιώματα του πολέμου που απορρέουν από αυτό.

Υπάρχει συγκεκριμένη αναφορά σύμφωνα με την οποία εκτάσεις σε μεγάλο τμήμα αυτών των επιδίκων ήταν δάση κατά το έτος 1836 και 1837, που ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο από την επανάσταση της Οθωμανής.

Στη συγκεκριμένη απόφαση αναφέρονται πολλές περιοχές ή τοπωνύμια όπως χαρακτηριστικά οι περιοχές Αιματόριζα, περιοχή Καλυβίων, Μαλέζι, Πανί, Κερατοβούνι, Φέριζα, Βίλλια, Κοιλάδα Θορικού, Συντερίνα, Κοιλάς Θορικού, Θορικό μέχρι Λεγραινά, Σούνιο, Καβοκολόνες κλπ., όπως αναφέρονται στο συγκεκριμένο χάρτη κατά επίκληση των αποφάσεων.

Στο δια ταύτα καταλήγει:

Επί της προκείμενης ανακαλεί ανακοπή της Κερατέας και διατηρεί την απόφαση του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ των εδαφών που διεκδικεί.

Η υπ' αριθμ. 116 απόφαση του Ελληνικού Δικαστηρίου αναγνωρίζει το Ελληνικό Δημόσιο ως κύριο (πλην της θέσεως ως οριστική εκδίκασης).

Ο αντίστοιχος χάρτης που συντάχθηκε από τον τοπογράφο Γ. Δαναλάτο και τον δασολόγο Κ. Ντουράκη περιλαμβάνει τις ως άνω αναφερόμενες περιοχές.

Συνοπτική περιγραφή της υπ' αριθμ. 116/28011 απόφασης Εφετείου

Αθηνών

Δια ταύτα

Απορρίπτει ωσαύτως την του Δημοσίου γενικήν και αόριστον αίτηση του να κηρυχθώσιν απαράδεκτοι όλαι αι νέαι προτάσεις και ενστάσεις της Κοινότητος.

Απορρίπτει επίσης τας προτάσεις του Δημοσίου κατά της υπ' αριθμ. 1313 του έτους 1862 αποφάσεως των ενταύθα Πρωτοδικών ως προς την της αγωγής βάσιν καθ' ήν τα διεκδικούμενα δάση προ της επαναστάσεως ανήκον εις Οθωμανούς και περιήλθον δικαιώματι του πολέμου εις το Δημόσιον.

Απορρίπτει την του Δημοσίου ένστασιν περί απαραδέκτου της παρατάσεως της εναγόμενης Κοινότητος ότι ούτε κατέχει ούτε κατείχε τας εκτάσεις τας αποτελούσας τας επιδίκους θέσεις ή δάση καλούμενα Σκόρδι, Χαράκι, Ολυμπος και Λεχραϊνά και αναβάλλει την επί των λοιπών προτάσεων των διαδίκων αποφασίν του ως προς τας θέσεις ταύτας...

Θέλουσι σημειώσκει εν τη εκθέσει των τα φυσικά τούτων όρια προς ακριβή προσδιορισμόν, είδε και αί εκτάσεις αύται δεν περιορίζονται υπό ορίων φυσικών ευδιακρίτων, θέλουσιν ενεργήσει προ της συντάξεως του σχεδιαγράμματος και την προσήκουσαν καταμέτρησιν, ίνα ορίσωσιν εν τη εκθέσει των τα διάφορα μέρη και ων προς την έκτασιν...

Διορίζει πραγματογνώμονας τους Ευγένιον Δρογώνην πρώτον δασονομικόν υπάλληλον, Δημήτριον Σκαλιστήρην αξιωματικόν του Μηχανικού και Ηρακλέα Μετζόπουλον, καθηγητήν, κατοίκους Αθηνών εάν οι διάδικοι δεν συμφώνησωσιν άλλως. Προς διεξαγωγήν των ανωτέρω αποδείξεων διορίζει Εισηγητήν τον αυτόν Εφέτην κόν Νικόλαον Ράδον .

Συνοπτική περιγραφή της υπ' αριθμ. 110/1879 απόφασης Αρείου Πάγου

...γίνεται αναφορά στα συγκεκριμένα τοπωνύμια του τέως Δήμου Κερατέας και Λαυρεωτικής και στο ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ καταλήγει:

Έχον υπόψιν και τα άρθρα 830 και 210 της Πολιτικής Δικονομίας,

απορρίπτει την περί αναιρέσεως της υπ' αριθ. 698/1876 αποφάσεως των εν Ναυπλίω Εφετών αίτησιν της Κοινότητος Κερατέας εκπροσωπούμενη υπό των πληρεξουσίων αντιπροσώπων της, Ιωαννη Σ.Ρώμα και Αναστασίου Καρρά και καταδικάζει αυτήν εις το νόμιμο παράβολον των 100 δρχ. εις τα τέλη της σημάνσεως της παρούσης και εις τα του αντιδίκου της Δημοσίου αιτηθέντας δικαστικά έξοδα δραχμάς ενενήκοντα πέντε (95).

Συμπέρασμα: Από την ανάγνωση των αναφερόμενων δικαστικών αποφάσεων καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι το Ελληνικό Δημόσιο διεκδικούσε τα εδάφη όλης της ευρύτερης Κοιλάδας Θορικού, ως έχον το δικαίωμα από την εποχή που τα εδάφη αυτά ήταν κατεχόμενα από Οθωμανούς («δασοσκεπή» όπως τα αναφέρει) και ως εκ τούτου θα πρέπει να περιέλθουν στη δικαιοδοσία του.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Ν. 719/77 άρθρο 19, ΦΕΚ 301/Α'/1977 (ειδική αναφορά στην Κερατέα)

(ρυθμίζει μόνο ό,τι αφορά εδαφικές εκτάσεις της Κερατέας)

1. Επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου επί των δια πευκοδασών κεκαλυμμένων εκτάσεων, περί των η υπ' αριθμ. 1151/1872 απόφασις του Εφετείου Αθηνών, αι υπ' αριθμ. 116/1868 και 698/1876 αποφάσεις του Εφετείου Ναυπλίου και η υπ' αριθμ. 110/1878 απόφασις του Αρείου Πάγου, επί των εξ αυτών μη κεκαλυμμένων δια πευκοδασών εκτάσεων των κειμένων εντός της περιοχής των διοικητικών ορίων του ήδη Δήμου Κερατέας ως και της αγροτικής κοιλάδος του Θορικού και κατεχομένων προ της 1^{ης} Ιανουαρίου 1967 υπό φυσικών ή νομικών προσώπων, ουδέν δικαίωμα κυριότητας ή νομής του Ελληνικού Δημοσίου

υφίσταται δια τας μέχρις εκατόν (100) στρεμμάτων δι' έκαστον κάτοχον αγροτικής εκτάσεως, θεωρουμένου δι' αυτάς, ανεξαρτήτως πάσης αντιθέτου διατάξεως, ως εν πάση περιπτώσει συμπληρωθέντος του χρόνου της εκτάκτου χρησικτησίας κατ' αυτού.

2. Εξαιρούνται της δια του παρόντος άρθρου ρυθμίσεως: α) αι εκτάσεις αι καταλαμβανόμεναι υπό του αιγιαλού και της παραλίας και β) αι εκτάσεις αίτινες απεψιλώθησαν των επ' αυτών πρότερον πευκοδασών, ένεκεν πυρκαϊών.
3. Εις την εν παρ. 1 και 2 του παρόντος ρύθμισην υπάγονται και αι εκκρεμείς δίκαι και διαφοραί του Ελληνικού Δημοσίου και Τρίτων, αφορώσαι εις μη κεκαλυμμένας δια πευκοδασών αγροτικής εκτάσεις μέχρις εκατόν (100) στρεμμάτων δι' έκαστον κάτοχον, κειμένας εντός της εν παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου ήδη περιοχής των διοικητικών ορίων του Δήμου Κερατέας, εφ' όσον δεν εξεδόθη αμετάκλητος δικαστική απόφασις τακτικού Δικαστηρίου, καταργουμένων των εκκρεμουσών σχετικών δικών και συμψηφιζομένης της εκατέρωθεν δικαστικής δαπάνης.
4. Οι κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 1 του παρόντος δικαιούχοι εξαγοράς ακινήτων του συνοικισμού Ευαγγελιστρίας της Κοινότητος Αγίου Παύλου Θεσσαλονίκης, απαλλάσσονται της καταβολής παντός τμήματος εφ' όσον τυγχάνουν δικαιούχοι αστικής αποκαταστάσεως, κατά τας διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

N. 1160/1981 ΦΕΚ 147/Α'/1981 (ειδική αναφορά στην Κερατέα)

1. Ως χρονικόν όριον ισχύος της παραγράφου 2 εδάφιον β' άρθρο 19 του Ν. 719/1977 ορίζεται η 1^η Ιανουαρίου 1967 και εντεύθεν.
2. Εξαιρουμένων των κατά την δημοσίευσιν του άνω Νόμου, αποδεδειγμένως, δια πευκοδασών κεκαλυμμένων εκτάσεων, η παράγραφος 1 του άρθρου 19 ιδίου Νόμου, εφαρμόζεται επί πάσης εκτάσεως κειμένης εντός των διοικητικών ορίων Δήμου Κερατέας και κοιλάδος Θορικού, ανεξαρτήτως της φύσεως του εδάφους.
3. Δια την συνδρομήν των εν γένει προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 19 του Ν. 719/1977, ως τροποποιείται, αρμόδιος καθίσταται ο οικείος

Δασάρχης, όστις τη αιτήσει παντός ενδιαφερομένου, υποχρεούται να χορηγή αντιστοίχους βεβαιώσεις, επί τη προσαγωγή εις αυτόν και ενόρκων έτι βεβαιώσεων, ως και υπευθύνων δηλώσεων του Ν.Δ. 105/1969 εν ελλείψει ετέρων στοιχείων.

Οι υπ' αριθμ. 156490/223/6-6-1984 και 176317/4627/19-11-1984 εγκύκλιοι

Η υπ' αριθμ. 156490/223/6-6-1984 εγκύκλιος του υφυπουργού Γεωργίας Στάθη Γιώτα

Περίληψη εγκυκλίου

Για την εφαρμογή του άρθρου 19 του Ν. 719/1977 (ΦΕΚ 301/Α'/1977 - 10 Οκτωβρίου) όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις διατάξεις των §§ 39, 40 και 41 του άρθρου 7 του Ν.1160 (ΦΕΚ 147/Α'/5.6.1981) στην Περιφέρεια του Δήμου Κερατέας και στην περιοχή της Κοιλιάδας του Θορικού:

«Αντικείμενο της παρούσας εγκυκλίου διαταγής είναι η σωστή εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19 του Ν.719/1977, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις των §§ 39, 40 και 41 του άρθρου 7 του Ν.1160, που αναφέρονται στις συνθήκες ιδιοκτησίας των εκτάσεων στην περιφέρεια του Δήμου Κερατέας και στην περιοχή της Κοιλιάδας του Θορικού».

Η υπ' αριθμ. 176317/4627/19-11-1984 εγκύκλιος

Περίληψη εγκυκλίου

Για τον προσδιορισμό της οριογραμμής των εκτάσεων στις οποίες αφορούν η υπ' αριθμ. 1151/1872 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, οι υπ' αριθμ. 116/1868 και 698/1876 αποφάσεις του Εφετείου Ναυπλίου και η υπ' αριθμ. 110/1878 απόφαση του Αρείου Πάγου, θα λάβετε υπόψη το διάγραμμα του δασολόγου Ντουράκη και του τοπογράφου Δαναλάτου, που συνέταξαν το έτος 1969 (το οποίο έχει υπογραφεί την 30-9-1972 και από τον Διευθυντή της τότε β' Διευθύνσεως Δασών Νικ. Χαρισιάδη, όσον αφορά τη συμπλήρωση που έγινε στον χάρτη με στοιχεία των εκτάσεων του κτήματος Όλυμπος - Καταφύγι - Φοινικιά Αναβύσσου) και το οποίο διάγραμμα εφαρμόζεται μέχρι σήμερα στην πράξη από την Υπηρεσία σας. Όσον αφορά τον προσδιορισμό των εκτάσεων

που εξαιρέθηκαν με την υπ' αριθμ. 1151/1872 απόφαση ως γεωργικώς καλλιεργούμενες θα λάβετε υπόψη το διάγραμμα της επιτροπής (από υπαλλήλους του Υπ. Οικονομικών και Υπ. Γεωργίας) που συντάχθηκε το έτος 1973 με διαταγή της τότε Περιφερειακής Διοικήσεως Αττικής και Νήσων ενόψει του ότι το διάγραμμα Ντουράκη –Δαναλάτη δεν προσδιορίζει τις εν λόγω εκτάσεις.

Προϋπόθεση μεταξύ άλλων για την χορήγηση βεβαιώσεων ανυπαρξίας δικαιωμάτων του Δημοσίου επί εκτάσεων της περιοχής Κερατέας κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19 Ν.719/77, όπως αυτές τροποποιήθηκαν, είναι και η κατοχή της εκτάσεως προ τις 1.1.1967.

Εφ' όσον ο νόμος αναφέρεται σε κατοχή της εκτάσεως προ τις 1.1.1967, ανεξάρτητα από τον χρόνο ενάρξεως της κατοχής, δεν μπορεί να καθοριστεί κάποιο συγκεκριμένο προ της 1.1.1967 χρονικό σημείο ενάρξεως της κατοχής, αλλά αρκεί οποτεδήποτε να αρχίσει η κατοχή της εκτάσεως προ της ημερομηνίας αυτής υπό την προϋπόθεση ότι η κατοχή αυτή θα διαπιστώνεται ότι υπήρχε την 1.1.1967.

Προς διαπίστωση της υπάρξεως κατοχής κατά την 1.1.1967 αλλά και προς διαπίστωση και όλων των άλλων προϋποθέσεων του Νόμου (έκταση μέχρι 100 στρεμ. που δεν καλύπτονταν από πευκόδασος το οποίο καταστράφηκε από πυρκαγιά μετά την 1.1.1967 και δεν ήταν καλυμμένη με πευκόδασος κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως του Ν.719/77), θα πρέπει να ενεργείτε εμπειριστατωμένη έρευνα με εξέταση των στοιχείων των ενδιαφερομένων ως και των στοιχείων της Υπηρεσίας, ενέργεια αυτοψίας, προσκόμιση ενόρκου εξέτασης μαρτύρων κλπ.

Ως νομιμοποιούμενο να ζητήσει τη βεβαίωση περί συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 19 του Ν.719/77 (όπως τροποποιήθηκε) βάσει της διατάξεως της § 41 του άρθρου 7 του Ν. 1160/1981 θα θεωρείτε τον κάτοχο της 1.1.1967 ως και τους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους αυτού.

Εφόσον ο νόμος δεν διακρίνει, δεν απαιτείται να είναι ενιαία (συνεχής) η έκταση των 100 στρεμμάτων αλλά αρκεί οι κατεχόμενες από ένα κάτοχο την 1.1.1967 επί μέρους εκτάσεις εμβαδού μικρότερου των 100 στρεμ. να συμπληρώνουν το εμβαδόν των 100 στρεμμάτων για να έχουν εφαρμογή επί

αυτών οι διατάξεις του άρθρου 19 κλπ) έπαψε η αμφισβήτηση για το μεγαλύτερο μέρος αυτών των εκτάσεων που αφορούσε όμως μόνο τον τέως Δήμο Κερατέας.

Δυστυχώς η εφαρμογή αυτής της νομοθεσίας εναπόκειται από το 1977 έως σήμερα στη διάθεση του τοπικού Δασάρχη και της πολιτείας.

Έτσι κατά περιόδους, όχι μόνο παύει η χορήγηση βεβαιώσεων, αλλά αγνοώντας το νόμο εκδίδονται πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής και χαρακτηρίζονται ως προς την ιδιοκτησία «Δημόσιες Δασικές» οι εκτάσεις για τις οποίες ο νόμος ξεκαθαρίζει ότι «ουδέν δικαίωμα κυριότητα υφίσταται του Δημοσίου».

Πρόσφατο παράδειγμα η έκδοση πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής για την έκταση 60 στρεμμάτων στην περιοχή της παλαιάς χωματερής του τέως Δήμου Κερατέας (Φοβόλες – δεν αφορά την περιοχή που προσδιορίζεται η τροπολογία νόμου και εκπονείται η ΜΠΕ σε έκταση 57 στρεμμάτων).

Σήμερα το Δασαρχείο επιλεκτικά πάλι δεν εφαρμόζει στην πληρότητα του (αλλά επιλεκτικά) το νόμο.

Ιδιαίτερο πρόβλημα παρατηρείται τη συγκεκριμένη περίοδο που εκπονούνται οι μελέτες επέκτασης Β' κατοικίας βάσει του Π.Δ. (ΦΕΚ 125/Δ'/1998) ΖΟΕ Λαυρεωτικής σχετικά με την πολεοδόμηση περιοχών όπως Βγιέθι, Δασκαλειό, Τουρκολίμανο, Αγία Μαρίνα, Τσονίμα, Τρεχαντιέρα, Αγιασμόθι κλπ.

Για τους ανωτέρω λόγους εισηγούμαστε:

1. την πλήρη εφαρμογή των προαναφερόμενων νόμων και εγκυκλίων από το αρμόδιο Δασαρχείο Λαυρίου
2. την τροποποίηση του Ν.719/1977 ως προς το όριο των 100 στρεμμάτων συνολικής έκτασης που προσδιορίζει για κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (καθότι και στην εισηγητική έκθεση του νόμου δεν τίθεται περιορισμός περί των 100 στρεμμάτων αλλά εισήχθη στη συνέχεια κατά τη συζήτηση της τροπολογίας). Επιπλέον ο

προσδιορισμός των 100 στρεμμάτων προστέθηκε με τα κριτήρια της τότε εποχής θεωρώντας ότι δεν υπάρχει μερίδα ιδιοκτησίας φυσικού ή νομικού προσώπου με έκταση μεγαλύτερη των 100 στρεμμάτων.

3. την επέκταση της εφαρμογής των Ν.719/1977, Ν.1160/1981 και των αναφερόμενων εγκυκλίων και στα υπόλοιπα εδάφη της Λαυρεωτικής (ειδικότερα του τέως Δήμου Λαυρίου) όπως προσδιορίζονται στο τοπογραφικό διάγραμμα - χάρτη Ντουράκη και Δαναλάτου (Νοέμβριος 1969) κατ' εφαρμογήν των υπ' αριθμ. 57541/857/5.11.1969 (διαταγή Υπουργείου Γεωργίας), Τ/17364/7.11.1969 (διαταγή Υπουργείου Γεωργίας), 116/1867 και 1151/1872 (αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών), 698/1876 (απόφαση του Εφετείου Ναυπλίου) και 110/1878 (απόφαση του Αρείου Πάγου), καθότι αυτά περιγράφονται στον αναφερόμενο χάρτη αλλά δεν συμπεριλήφθησαν στο Ν. 719/1977, όπως θα έπρεπε, αλλά έγινε ειδική αναφορά μόνο στην Κερατέα.

Συνημμένα:

1. αντίγραφο του από Νοεμβρίου 1969 χάρτη Ντουράκη και Δαναλάτου
2. αντίγραφο της υπ' αριθμ. 110/1879 απόφασης Αρείου Πάγου
3. αντίγραφο της υπ' αριθμ. 1151/1872 απόφασης του Εφετείου Αθηνών
4. αντίγραφο της υπ' αριθμ. 116/28011 απόφασης του Εφετείου Αθηνών
5. αντίγραφο του Ν. 719/1977 (ΦΕΚ 301/Α'/1977)
6. αντίγραφο του Ν. 1160/1981 (ΦΕΚ 147/Α'/1981)
7. αντίγραφο της υπ' αριθμ. πρωτ. 176317/4627/19.11.1984 εγκυκλίου του Υπουργείου Γεωργίας
8. αντίγραφο της υπ' αριθμ. πρωτ. 156490/223/6.6.1984 εγκυκλίου του Υπουργείου Γεωργίας

Ο Αντιδήμαρχος Λαυρεωτικής
(Υπεύθυνος Τεχνικής Υπηρεσίας)

Σταύρος Ρόζης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 19 ΤΟΥ Ν. 719/1977

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σε λίγους μήνες επίκειται η ανάρτηση του Κτηματολογίου για τις δημοτικές ενότητες του Δήμου Λαυρεωτικής και Σαρωνικού. Ενόψει αυτού επανέρχεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος το μείζον ζήτημα που έχει απασχολήσει και το Ελληνικό Κοινοβούλιο στο παρελθόν και πρόκειται για το γεγονός, ότι, βάσει του άρθρου 19 του Ν 719/77, για ιδιοκτησίες έκτασης μεγαλύτερας των 100 στρ., όπως αυτές οι ιδιοκτησίες δημιουργήθηκαν προ της 1^{ης} Ιανουαρίου του έτους 1967, τα τμήματα αυτών μέχρι τα 100 στρ. ανήκουν στους ιδιοκτήτες ενώ τα τμήματα τα άνω των 100 στρ ανήκουν στο Δημόσιο. Αρμόδιος για την εφαρμογή του Νόμου ορίζεται ο Δασάρχης.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Βάσει των των δικαστικών αποφάσεων 116/1868 Εφετείου Ναυπλίου, 1151/1872 Εφετείου Αθηνών και τέλος 110/1878 Αρείου Πάγου και μετά από έναν μακροχρόνιο δικαστικό αγώνα μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της τότε Κοινότητας Κερατέας επιδικάστηκαν στο Δημόσιο εκτάσεις των νυν Δημοτικών Ενοτήτων Κερατέας, Λαυρεωτικής, Αγίου Κωνσταντίνου, Αναβύσσου και Καλυβίων.

Οι εκτάσεις αυτές, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην 1151/1872 απόφαση είναι «...*δάση εκ πεύκων συγκείμενα ανήκον προ της επαναστάσεως εις Οθωμανούς και επομένως περιήλθον δικαίωματι του πολέμου εις το ελληνικόν δημόσιον...*».

2. Στη συνέχεια, και μάλιστα 100 σχεδόν χρόνια μετά, δόθηκε με πολιτική βούληση, κατόπιν πίεσεως της τοπικής κοινωνίας, μια πρόχειρη λύση, χωρίς όμως να λύνει και επί της ουσίας το ζήτημα.

Σύμφωνα με τη συζήτηση που προηγήθηκε στη Βουλή και, όπως εμφανίζεται στις σελ 1391, 1394 και 1395 των Πρακτικών της 2.9.1977, αναφέρεται σαφώς, ότι «.. *κατά πάσας τα περιπτώσεις αι υπέρ του ελληνικού δημοσίου αποφάσεις αφορώσιν και περιορίζονται μόνον εις εκτάσεις πευκοσκεπείς υπό πευκοδασών τοιούτων εκτάσεων*».

Όμως με το άρθρο 19 του Ν. 719/1977, όπως τροποποιήθηκε, δεν λαμβάνεται υπ' όψιν ο δασικός χαρακτήρας των εκτάσεων, στις οποίες αφορούν οι ως άνω αποφάσεις.

Συγκεκριμένα με το άρθρο 19 ορίστηκαν τα εξής:

«1. Επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου επί των διά πευκοδασών κεκαλυμμένων εκτάσεων, περί ων η υπ' αριθ. 1151/1872 αποφάσις του Εφετείου Αθηνών, αι υπ' αριθ. 116/1868 και 698/1876 αποφάσεις του Εφετείου Ναυπλίου και η υπ' αριθ. 110/1878 απόφασις του Αρείου Πάγου, επί των εξ αυτών μη κεκαλυμμένων διά πευκοδασών εκτάσεων των κειμένων εντός της περιοχής των διοικητικών ορίων του ήδη Δήμου

Κερατέας ως και της αγροτικής κοιλάδος του Θορικού και κατεχομένων προ της 1ης Ιαν. 1967 υπό φυσικών ή νομικών προσώπων, ουδέν δικαίωμα κυριότητας ή νομής του Ελληνικού Δημοσίου υφίσταται διά τας μέχρις 100 στρεμμάτων δι' έκαστον κάτοχον αγροτικής εκτάσεις, θεωρουμένου δι' αυτάς, ανεξαρτήτως πάσης αντιθέτου διατάξεων, ως εν πάση περιπτώσει συμπληρωθέντος του χρόνου της εκτάκτου χρησικτησίας κατ' αυτού.

2. Εξαιρούνται της διά τους παρόντος άρθρου ρυθμίσεως: α) αι εκτάσεις αι καταλαμβάνομεναι υπό του αιγιαλού και της παραλίας και β) αι εκτάσεις αίτινες απεπιλώθησαν των επ' αυτών πρότερον πευκοδασών, ένεκεν πυρακαϊών.

3. Εις την εν παρ. 1 και 2 του παρόντος ρύθμισιν υπάγονται και αι εκκρεμείς δίκαι και διαφοραί του Ελληνικού Δημοσίου και Τρίτων, αφορώσαι εις μη κεκαλημμένας διά πευκοδασών αγροτικής εκτάσεις μέχρις 100 στρεμμάτων δι' έκαστον κάτοχον, κειμένας εντός της εν παρ. 1 του παρόντος άρθρου ήδη περιοχής των διοικητικών ορίων του Δήμου Κερατέας, εφ' όσον εξεδόθη αμετάκλητος δικαστική απόφασις τακτικού Δικαστηρίου, καταργουμένων των εκκρεμουσών σχετικών δικών και συμψηφιζομένης της εκατέρωθεν δικαστικής δαπάνης.»

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Εξετάζοντας το ιστορικό της υπόθεσης αυτής και συγκεκριμένα

- τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις αποφάσεις,
- τις εγκυκλίους που ακολούθησαν την έγκριση του άρθρου 19 του Ν 719/77, σχετικών με την εφαρμογή του άρθρου αυτού
- τα πρακτικά της συνεδρίασης της Βουλής της 2.9. 1977 (ιδιαίτερως τις σελ 1391, 1394 και 1395),
- το τοπογραφικό διάγραμμα του 1969, όπου εμφανίζονται οι περιοχές εφαρμογής του Νόμου,
- την πορεία θεσμοθέτησης χρήσεων γης και όρων δόμησης στην εν λόγω περιοχή
- τις από το 1977 μέχρι σήμερα αλλαγές του ιδιοκτησιακού καθεστώτος (αγοραπωλησίες, μεταβιβάσεις κλπ)
- τη δόμηση στην περιοχή
- τις οικονομικές απαιτήσεις της Πολιτείας από τους ιδιοκτήτες (φόροι κλπ) ακόμη και για τα τμήματα των διοικήσιών, τα οποία, βάσει του Ν 719/77 θεωρούνται δημόσια

καταλήγουμε, στα εξής:

1. στην αντισυνταγματικότητα του άρθρου 19 του Ν 719/77
2. στις ευθύνες της Πολιτείας για μη εφαρμογή του άρθρου 19 του Ν 719/77
3. στις δραματικές συνέπειες που θα υπάρξουν για το Κράτος και για τους Πολίτες λόγω της μη εφαρμογής του άρθρου 19 του Ν 719/77, στο βαθμό που αυτό θα συνεχίσει να ισχύει

A. ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 19 ΤΟΥ Ν 719/77

Από την πρώτη κιόλας ανάγνωση της διάταξης προκύπτει σαφώς ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Συγκεκριμένα παρατηρείται:

1. Αυθαίρετη επιλογή των περιοχών εφαρμογής του Νόμου
2. Αυθαίρετος καθορισμός του ορίου των 100 στρ
3. Αυθαίρετη επιλογή των τμημάτων των ιδιοκτησιών των άνω των 100 στρ που «αποδίδονται» στο Δημόσιο
4. το γεγονός, ότι το άρθρο 19 του Ν 719/77, παρ' όλο που ορίζει ως αρμόδιο το Δασάρχη για την εφαρμογή αυτού, θεωρεί ως δημόσιες επί πλέον και εκτάσεις, οποίες δεν έχουν καμια σχέση με το δασικό ή μη χαρακτήρα αυτών, παρ' όλο που οι σχετικές αποφάσεις αφορούν «πνευκοσκεπείς δασικές εκτάσεις».

A.1. Αυθαίρετη επιλογή των περιοχών εφαρμογής του Νόμου, αποτυπωμένων σε πρόχειρο τοπογραφικό διάγραμμα

Στην παράγραφο 1 του επίμαχου άρθρου περιλαμβάνονται μόνον οι εκτάσεις, που κείνται εντός των ορίων του σημερινού Δήμου Κερατέας (συγκεκριμένα σήμερα της δημοτικής ενότητας Κερατέας του Δήμου Λαυρεωτικής) και οι εκτάσεις, που εντάσσονται στα όρια της κοιλάδας Θορικού, όπως αυτή οριοθετείται στο διάγραμμα του δασολόγου Ντουράκη και του τοπογράφου Δαναλάτου που συντάχθηκε το Νοέμβριο του 1969.

Ο νομοθέτης επιχειρεί να ρυθμίσει το ζήτημα επιλεκτικά, εξαιρώντας από τη διάταξη το μεγαλύτερο μέρος των εκτάσεων που περιλαμβάνονται στις επίμαχες δικαστικές αποφάσεις.

Από τα πρακτικά του τμήματος της Βουλής (συνεδρίαση θέρους 1977), ότε και συζητήθηκε η ανωτέρω διάταξη, δεν προκύπτει κανένα απολύτως επιχείρημα ούτε τέθηκε σαφώς κάποιο κριτήριο, το οποίο και να δικαιολογεί την επιλεκτική ρύθμιση υπέρ κάποιων συγκεκριμένων περιοχών.

Μάλιστα, εντελώς αυθαίρετα και σε πλήρη αντίθεση με την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος που ορίζει ότι « οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» εξαιρεί αναιτιολόγητα τεράστιες εκτάσεις, οι οποίες έως και σήμερα και σύμφωνα με τις προρρηθείσες δικαστικές αποφάσεις εξακολουθούν να ανήκουν κατά κυριότητα στο Ελληνικό Δημόσιο.

Όπως όμως σε πλήθος περιπτώσεων έχει κριθεί ήδη από τα ελληνικά δικαστήρια, και κυρίως κατά πάγια νομολογία του Σ.Τ.Ε., με τη διάταξη αυτή του Συντάγματος καθιερώνεται η ισότητα του νόμου έναντι των πολιτών, ήτοι δεσμεύει και υποχρεώνει τον κοινό νομοθέτη, όταν πρόκειται να ρυθμίσει ουσιαδώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις και κατηγορίες προσώπων, να μη μεταχειρίζεται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν αυτό επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος. (βλ. και Συνταγματικό Δίκαιο, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα Β' Π. Δ. Δαγτόγλου 1991, Σ.Τ.Ε. 896/2005, Α.Π. ΟΛ. 16/2015)

Επί πλέον το διάγραμμα των περιοχών που εμπíπτουν στο άρθρο 19 του Ν 719/77 είναι εξαιρετικά πρόχειρο, χωρίς συντεταγμένες, με συνέπεια να είναι εξαιρετικά δύσκολο να αναγνωρίσει κανείς ποιες ιδιοκτησίες ανήκουν στις εν λόγω περιοχές και ποιες στις όμορες αυτών περιοχές.

Μετά τα παραπάνω, κι επειδή ο νομοθέτης οφείλει να μεταχειρίζεται και να ρυθμίζει με όμοιον τρόπο τις όμοιες περιπτώσεις, εν προκειμένω τις εδαφικές εκτάσεις, η διάταξη αυτή, η οποία εισάγει αδικαιολόγητη ευνοϊκή μεταχείριση υπέρ ελαχίστων μόνο περιοχών είναι ανίσχυρη, ως αντισυνταγματική και για το λόγο αυτό πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να περιλαμβάνει όλες τις εκτάσεις των Δήμων Λαυρεωτικής και Σαρωνικού, όπως αυτές γεωγραφικά προσδιορίζονται στις δικαστικές αποφάσεις.

A.2. Αυθαίρετος καθορισμός του ορίου των 100 στρ

Η διάταξη του άρθρου 19 του Ν. 719/1977, όπως τροποποιήθηκε, αναγνωρίζει για τις ανωτέρω περιοχές του Δήμου Κερατέας και της Κοιλιάδας Θορικού το δικαίωμα κυριότητας των ιδιωτών και μάλιστα έως το όριο των 100 στρεμμάτων για έκαστο ιδιώτη, αναγνωρίζοντας υπέρ αυτών το προσόν της έκτακτης χρησικτησίας έναντι του Δημοσίου.

Μελετώντας και πάλι τα πρακτικά της Βουλής θα διαπιστώσει κανείς ότι το όριο των 100 στρεμμάτων έχει τεθεί αυθαίρετως και χωρίς κάποιο νόμιμο έρεισμα. Σε συνέχεια της ψήφισης της διάταξης ακολούθησαν οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι με αριθ. 156490/223/6-6-1984 και 176317/4627/19-11-1984 του Υφυπουργού Γεωργίας Σ. Γιώτα, με τις οποίες δίδονται οδηγίες για την ορθή εφαρμογή του νόμου.

Σε μια περιοχή, όπου η αποκλειστική ενασχόληση των κατοίκων, και δη 100, 150 και πλέον χρόνια πριν, ακόμα και πριν την έκδοση των επίμαχων δικαστικών αποφάσεων, ήταν η καλλιέργεια της γης και η κτηνοτροφία, είναι εύλογο το ότι κατείχαν εκτάσεις πολύ μεγαλύτερες των 100 στρεμμάτων καθώς η γη και η καλλιέργεια της ήταν για τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής το μοναδικό μέσο βιοπορισμού. Φαίνεται ότι ο νομοθέτης αγνοεί τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της περιοχής και χωρίς βάσιμο λόγο θέτει ως όριο ιδιοκτησίας τα 100 στρέμματα.

A.3. Αυθαίρετη επιλογή των τμημάτων των ιδιοκτησιών των άνω των 100 στρ που «αποδίδονται» στο Δημόσιο – Ο ρόλος του Δασάρχη

Ποια είναι τα 100 στρέμματα του ιδιώτη, στα οποία αναγνωρίζει ο νομοθέτης δικαίωμα κυριότητας; Αρμόδιος να επιλέξει φαίνεται ότι είναι ο δασάρχης και μάλιστα με ένα καταφανώς καταχρηστικό, άδικο και παντελώς άνισο κριτήριο έναντι των πολιτών, αυτό της χρονικής προτεραιότητας!

Όπως αναφέρει ο Υφυπουργός στη δεύτερη χρονικά εγκύκλιό του (με αριθ. 176317/4627/19-11-1984) και μάλιστα στην παράγραφο 6 αυτής, θα θεωρείται μη δημόσια η έκταση για την οποία χρονικά πρώτα ζητήθηκε χορήγηση βεβαίωσης από τον οικείο δασάρχη. Αυτό θα ισχύσει και στην

περίπτωση που υπάρχουν περισσότεροι του ενός ειδικοί ή καθολικοί διάδοχοι. Η ερμηνεία αυτή, προφανώς αντισυνταγματική, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις διατάξεις των άρθρων 4 (αρχή της ισότητας) και 17 (προστασία της ιδιοκτησίας) του Συντάγματος καθώς εντελώς αυθαίρετα και σε μεγάλο βαθμό με τυχαία επιλογή, άλλωστε το κριτήριο της χρονικής προτεραιότητας ενέχει το στοιχείου του τυχαίου, κρίνεται και αποφασίζεται ποιος από τους ιδιώτες θα απολέσει την ιδιοκτησία του.

A.4. Ο μη (κατ' ανάγκην) δασικός χαρακτήρας των εκτάσεων, οι οποίες θεωρούνται ως δημόσιες

Παρ' όλο που οι αποφάσεις, στις οποίες βασίζεται το άρθρο 19 του Ν 719/77 αναφέρεται σε δασικές πευκοσκεπείς εκτάσεις, και παρ' όλο που, όπως φαίνεται σαφώς στα Πρακτικά της Βουλής της 2.9.1977, στη συζήτηση, που προηγήθηκε της έγκρισης του άρθρου αυτού, τονίζεται το ότι ως δημόσιες θεωρούνται δασικές πευκοσκεπείς εκτάσεις, εν τούτοις το άρθρο 19 δεν αναφέρει καθόλου αυτήν την παράμετρο.

Αντίθετα, θεωρεί ως δημόσιες εκτάσεις τα τμήματα των μεγάλων ιδιοκτησιών άνω των 100 στρ., ανεξαρτήτως του δασικού ή μη χαρακτήρα τους.

Πράγμα, που έρχεται και σε αντίθεση με το ρόλο του Δασάρχη, βασική αρμοδιότητα του οποίου είναι η προστασία των δασικών εκτάσεων.

Επομένως γίνεται φανερή η αντίφαση του ότι το Δημόσιο με το άρθρο 19 να ζητά από τους ιδιοκτήτες την έκταση την πέραν των 100 στρ που διαθέτουν, σαν να μην υπήρχαν οι προηγούμενες αποφάσεις, οι σχετικές με το δασικό χαρακτήρα των δημοσίων εκτάσεων της περιοχής, για τις οποίες ακριβώς το άρθρο αυτό δημιουργήθηκε.

B. ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 19 ΤΟΥ Ν 719/77

Από την ψήφιση του Ν 719/77 μέχρι σήμερα στην πραγματικότητα αγνοήθηκε το άρθρο 19 από τα όργανα της Πολιτείας ή, στην «καλύτερη» περίπτωση υπήρχαν αναφορές σε αυτό, χωρίς όμως αυτές οι αναφορές να προκαλούν δεσμεύσεις. Συγκεκριμένα:

- Εγκρίνονται για την περιοχή χρήσεις γης και όρους και περιορισμοί δόμησης, χωρίς καμμία απολύτως αναφορά στο «ιδιότυπο» ιδιοκτησιακό καθεστώς
- Εγκρίνονται Πράξεις Χαρακτηρισμού από το οικείο Δασαρχείο, σχετικά με το δασικό τους χαρακτήρα, πολλών περιοχών, στο κείμενο ή και στα διαγράμματα των οποίων, είτε δεν υπήρχε καμμία αναφορά στο άρθρο 19 του Ν 719/77, είτε υπήρχε απλή αναφορά
- Γίνονται αγοραπωλησίες, μεταγραφές κλπ και εκδίδονται οικοδομικές άδειες, χωρίς να διερευνάται, βάσει του εν λόγω άρθρου, το ιδιοκτησιακό καθεστώς των κτημάτων
- Οι πολίτες πληρώνουν φόρους (κληρονομίας, αγοραπωλησιών, ΕΝΦΙΑ κλπ) για τα κτήματά τους, χωρίς ο Δασάρχης να έχει προχωρήσει στη διερεύνηση του κατά πόσον τμήμα της ιδιοκτησίας τους ανήκει ή όχι στο Δημόσιο, δηλαδή χωρίς η Πολιτεία να ελέγχει πριν από τέτοιες διαδικασίες το ιδιοκτησιακό καθεστώς.

B.1. Εγκρίνονται για την περιοχή χρήσεις γης και όρους και περιορισμοί δόμησης, χωρίς καμμία απολύτως αναφορά στο «ιδιότυπο» ιδιοκτησιακό καθεστώς

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στη δυνατότητα που δίνει το Κράτος για δόμηση των εκτός σχεδίου εκτάσεων της Χερσονήσου Λαυρεωτικής και ειδικότερα όπως εκεί αναφέρονται στους Δήμους Καλυβίων Θορικού, Κερατέας, Λαυρεωτικής, Αγίου Κωνσταντίνου, Αναβύσσου, Κουβαρά, Παλαιάς Φώκαιας και Σαρωνίδας καθορίζοντας με προεδρικό διάταγμα (Φ.Ε.Κ. 125Δ/27-2-1998) όρους δόμησης και χρήσεις γής. Λειτουργώντας έτσι το Κράτος δημιουργεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη και εύλογη πεποίθηση στους πολίτες ότι μπορούν να αποκτήσουν εδαφικές εκτάσεις στην περιοχή της Λαυρεωτικής και να οικοδομήσουν με τους όρους και τις προϋποθέσεις που το π.δ. ορίζει.

Μελετώντας όμως κανείς το συγκεκριμένο π.δ. διαπιστώνει εκ της εισαγωγής του κίολας πως δεν έχει ληφθεί υπ' όψιν το άρθρο 19 του Ν. 719/1977, όπως αυτό έχει τροποποιηθεί, και το οποίο είχε ψηφισθεί ως Νόμος του Κράτους ήδη από το έτος 1977, δηλαδή 21 χρόνια πριν την έκδοση του εν λόγω π.δ., ούτε τις προρρηθείσες δικαστικές αποφάσεις που ορίζουν ότι το μεγαλύτερο μέρος των περιοχών, τις οποίες αφορά το π.δ., ανήκουν ως δημόσιες δασικές εκτάσεις στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου. Οι πολίτες, σκοπίμως και για λόγους προφανώς εισπρακτικούς μέσω της οικιστικής ανάπτυξης των εν λόγω περιοχών, οδηγούνται από το ελληνικό Κράτος τεχνηέντως στην απόκτηση εκτάσεων στη Χερσόνησο Λαυρεωτικής, για τις οποίες όμως δε θα μπορούσαν ποτέ να αποκτήσουν εμπράγματο δικαίωμα, καθώς οι δικαιοπραξίες στις οποίες θα προέβαιναν ήταν εκ προοιμίου άκυρες, καθώς οι εκτάσεις οι οποίες αφορά το π.δ. συμπίπτουν κατά πολύ με τις εκτάσεις που ορίζονται στις εν λόγω δικαστικές αποφάσεις.

B.2. Εγκρίνονται Πράξεις Χαρακτηρισμού από το οικείο Δασαρχείο, σχετικά με το δασικό τους χαρακτήρα, πολλών περιοχών, όπου, ή δεν υπήρχε καμμία αναφορά στο άρθρο 19 του Ν 719/77, είτε υπήρχε απλή αναφορά

Ο δασάρχης, πλην των βεβαιώσεων, χορηγεί και πράξεις χαρακτηρισμού, στις περιπτώσεις που αυτό απαιτείται και σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 998/1979. Μάλιστα ο δασάρχης Λαυρίου φαίνεται ότι στις περισσότερες πράξεις χαρακτηρισμού που εκδίδει λαμβάνει υπ' όψιν τις εγκυκλίους του Υφυπουργείου Γεωργίας καθώς και το άρθρο 19 του ν. 719/1977, όμως στην απόφαση του δεν κάνει καμία μνεία σχετικά, αν και έπρεπε να ενημερώνει ως καθ' ύλην αρμόδιος τους πολίτες για το αν η έκταση τους εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης, ακόμα και σε περιπτώσεις που εκδίδει πράξη χαρακτηρισμού για έκταση μεγαλύτερη των 100 στρεμμάτων!

Έτσι ο πολίτης λαμβάνει πράξη χαρακτηρισμού της έκτασής του που –στις περισσότερες περιπτώσεις- τον ενημερώνει για τον χαρακτήρα της έκτασης, ως αγροτικής ή δασικής, αλλά χωρίς να ενημερώνεται σχετικά με τα δικαιώματα κυριότητας επί της έκτασης. Είναι μάλιστα πλείστες οι περιπτώσεις που ο δασάρχης αρνείται την έκδοση βεβαιώσεων, γεγονός που

πιθανολογείται εντόνως ότι θα συμβεί και ενόψει της ανάρτησης του Κτηματολογίου, καθώς ο όγκος των αιτήσεων προβλέπεται να είναι τεράστιος.

B.3. Γίνονται αγοραπωλησίες, μεταγραφές κλπ και εκδίδονται οικοδομικές άδειες, χωρίς να διερευνάται, βάσει του άρθρου 19 του Ν 719/77, το ιδιοκτησιακό καθεστώς των κτημάτων

Το Δημόσιο, ενώ ώφειλε να έχει περιφρουρήσει την ιδιοκτησία του, και –ταυτόχρονα- να προστατέψει τον πολίτη, ως οφείλει, αντίθετα έχει επιτρέψει για πάνω από 100 χρόνια την μεταβίβαση εκτάσεων που σύμφωνα με τις επίμαχες δικαστικές αποφάσεις ήταν δημόσιες και μάλιστα, χωρίς αυτό να είναι σε γνώση των εμπλεκομένων στις διαδικασίες αυτές!

Ο «αδαής» πολίτης, που δεν οφείλει να γνωρίζει το ειδικό ιδιοκτησιακό καθεστώς στην περιοχή, δεν προστατεύτηκε. Αλλά και το ίδιο το Κράτος μέσω των οργάνων του δεν διαφύλαξε τελικά τα εδάφη του από επίδοξους καταπατητές!

Το Κράτος, λοιπόν, με τους δημόσιους λειτουργούς του (συμβολαιογράφους, Υποθηκοφύλακες) ώφειλε να θωρακίσει τις εκτάσεις που του ανήκουν και να μην επιτρέψει την οποιοδήποτε είδους συναλλαγή με αντικείμενο την ιδιοκτησία του.

Ταυτόχρονα ώφειλε να προστατέψει τους πολίτες, πολλοί εκ των οποίων δεν γνωρίζουν καν το ότι, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τμήμα των ιδιοκτησιών τους δεν τους ανήκει αλλά ανήκει στο Δημόσιο.

B.4. Οι πολίτες πληρώνουν φόρους (κληρονομίας, αγοραπωλησιών, ΕΝΦΙΑ κλπ) για τα κτήματά τους, χωρίς η Πολιτεία να ελέγχει το ιδιοκτησιακό καθεστώς

Το Κράτος όμως, όχι μόνο δεν εμπόδισε με κανένα τρόπο, τις παράνομες μεταβιβάσεις των εδαφών του, αλλά εισέπραττε τεράστια ποσά μέσω των συμβολαίων αγοραπωλησίας, μέσω αποδοχών κληρονομιάς κλπ. και συγκεκριμένα εισέπραττε φόρους μεταβίβασης, φόρους κληρονομιών, δικαιώματα από τις μεταγραφές των συμβολαίων, και τα τελευταία χρόνια ποσά από τον ΕΝΦΙΑ, από τακτοποιήσεις αυθαιρέτων (Ν. 4178/2013) , από τις δηλώσεις των πολιτών των «νομιζόμενων» ιδιοκτησιών τους στο Κτηματολόγιο. Και όλα αυτά με αντικείμενο εκτάσεις ανεπίδεκτες μεταβιβάσεως, καθώς θεωρούνταν δημόσιες! Διότι μετά την ισχύ του άρθρου 19 του Ν. 719/1977 δεκτικές μεταβίβασης ήταν μόνο οι εκτάσεις έως 100 στρέμματα έκαστου ιδιώτη και μόνο εντός του οριζόμενου γεωγραφικού πλαισίου (δήμος Κερατέας-Κοιλιάδα Θορικού).

Για τις εκτός του πλαισίου της ρύθμισης εκτάσεις εξακολουθεί ο παράνομος πλουτισμός του κράτους.

Οι πολίτες όμως που εν αγνοία τους σύρθηκαν σε άκυρες μεταβιβάσεις, κατέβαλαν χρήματα αχρεωστήτως και στις περισσότερες των περιπτώσεων χρήματα που με μόχθο απέκτησαν, θα ενημερωθούν ενόψει της ανάρτησης του Κτηματολογίου στην περιοχή, ότι δεν απέκτησαν ποτέ δικαίωμα κυριότητας επί των εκτάσεων καθώς κανείς αρμόδιος δημόσιος λειτουργός

δεν τους ενημέρωσε ότι η έκταση που αγόρασαν ή κληρονόμησαν και για την οποία φορολογούνται, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της 1151/1872. Γιατί η βεβαίωση που προβλέπει η εγκύκλιος του Υφυπουργού Σ. Γιώτα και την οποία υποχρεούται να εκδώσει ο δασάρχης δεν ήταν ποτέ υποχρεωτική! Δεν απαιτούνταν ούτε από τους Συμβολαιογράφους, ούτε από τον Υποθηκοφύλακα.

Γ. ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 19 ΤΟΥ Ν 719/77

Γ.1. Επιστροφή χρημάτων από το Κράτος στους Πολίτες

Επειδή οι μεταγραφές των συμβολαίων, μέχρι στιγμής, εκτελούνταν κανονικά, ανεξαιρέτως του αν η έκταση ιδιοκτησιακά ανήκε στο Δημόσιο, τίθεται πλέον εύλογα το ερώτημα: Μπορεί, αντέχει το Κράτος οικονομικά να αποζημιώσει χιλιάδες πολίτες για τα χρήματα που αχρεωστήτως κατέβαλαν; Μέσα στην οικονομική δίνη που μαστίζει τη χώρα, όταν οι περικοπές των δαπανών είναι όλο και πιο επιβεβλημένες για να μην καταρρεύσει η ελληνική οικονομία, αντέχει το ελληνικό Κράτος να επιστρέψει τα χρήματα που έχει εισπράξει παρανόμως για πλέον των 100 χρόνων; Αντέχει το ελληνικό Κράτος να συρθεί και πάλι σε μακροχρόνιους δικαστικούς αγώνες με πολίτες που προφανώς θα θελήσουν να διεκδικήσουν ως ιδιοκτήτες τις εκτάσεις τους;

Γ.2. Καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση του Κτηματολογίου

Αν οι πολίτες τελικά ενημερωθούν σχετικά με την ιδιοκτησία τους, ότι ενδεχομένως τμήμα αυτής ανήκει στο δημόσιο, παρ' όλο που επί πολλά έτη κατέβαλε τους αντίστοιχους φόρους κλπ, είναι προφανές, ότι θα διεκδικήσει το δίκαιό του.

Ομοίως θα δημιουργούσε προβλήματα στη διελεύκανση του ζητήματος του ιδιοκτησιακού καθεστώτος.

Είναι προφανές, ότι κάτι τέτοιο θα καθυστερούσε σημαντικά την ολοκλήρωση του Κτηματολογίου στην περιοχή, για την κατάρτιση του οποίου έχουν εισπραχθεί ήδη κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γ.3. Δημιουργία κοινωνικής αναταραχής

Μια τέτοια εξέλιξη θα προκαλούσε κοινωνική έκρηξη που θα κληθεί το Κράτος για άλλη μια φορά να αντιμετωπίσει. Οι ιδιώτες, που έχουν στη νομή και κατοχή τους εκτάσεις, για τις οποίες ποτέ κανένας κρατικός λειτουργός δεν τους έχει οχλήσει, εκτάσεις που καλλιεργούν αδιαλείπτως για χρόνια ως αμπελώνες, ελαιώνες κλπ., θα κληθούν να αποδείξουν ότι ιδιοκτησιακά τους ανήκουν και πολλοί απ' αυτούς εξαιτίας της αντισυνταγματικής, λόγω της παράνομης και άνισης διάκρισης και μεταχείρισης που επιφυλάσσει, διάταξης του άρθρου 19 του ν. 719/1977 θα απολέσουν εν μία νυκτί την ιδιοκτησία τους!

Η αναταραχή θα είναι τεράστια καθώς το φαινόμενο αγγίζει τα όρια της δήμευσης περιουσίας! Και ομιλούμε για μια περιοχή που οι κάτοικοί της είναι

ως επί το πλείστον αγρότες και μάλιστα λόγω της βαθιάς οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα όλο και περισσότεροι και μάλιστα νέοι άνθρωποι- κάτοικοι της περιοχής στρέφονται στις αγροτικές καλλιέργειες ως μέσο βιοπορισμού, εκμεταλλευόμενοι τις εκτάσεις που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από γενιά σε γενιά. Άλλωστε το ίδιο το Σύνταγμά μας (άρθρα 22 παρ.1 «Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού...» και 24 παρ. 1 «... Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον.») προβλέπει ότι το Κράτος προστατεύει την εργασία ως ατομικό δικαίωμα και προάγει την αγροτική εκμετάλλευση προς όφελος της Εθνικής Οικονομίας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Βάσει όλων των ανωτέρω σκέψεων και με βασική επιδίωξη:

- να επιλυθεί το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας που, όπως έχει αναλυτικά εκτεθεί, εγείρεται με τη διάταξη του άρθρου 19 του Ν. 719/1977 και με τις εγκυκλίους 156490/223/6-6-1984 και 176317/4627/19-11-1984 που ακολούθησαν αλλά και
- να ληφθούν υπ' όψιν οι διατάξεις για την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων (π.χ. άρθρο 24 και 117 του Συντάγματος, Ν. 998/1979)

προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 19 του Ν. 719/1977, ώστε να ρυθμίζει με όμοιον τρόπο όλες τις όμοιες περιπτώσεις.

Συγκεκριμένα προτείνεται όπως η διάταξη τροποποιηθεί έτσι ώστε

α) για λόγους ισονομίας να περιλαμβάνει όλες τις εκτάσεις που εμπíπτουν στο γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής των δικαστικών αποφάσεων 116/1868 Εφετείου Ναυπλίου, 1151/1872 Εφετείου Αθηνών και τέλος 110/1878 Αρείου Πάγου και απεικονίζονται στο διάγραμμα του δασολόγου Ντούζικη και του τοπογράφου Δαναλάτου που συντάχθηκε το Νοέμβριο του 1969 και

β) να προβλέπει ότι οι ιδιώτες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που έχουν στην κατοχή τους την 1.1.1967 εκτάσεις άνω των 100 στρεμμάτων, οφείλουν οι ίδιοι ή οι ειδικοί ή καθολικοί διάδοχοι τους για την πλέον των 100 στρεμμάτων έκταση να αποδεικνύουν, σύμφωνα και με τη γενική νομοθεσία περί δασών ή δασικών εκτάσεων (ν. 998/1979) και με βασικό στοιχείο αποδείξεως, ως κοινώς παραδεδεγμένης της αξιοπιστίας τους, τις αεροφωτογραφίες του 1945, τις οποίες επικαλείται ο ν. 998/1979, λαμβάνει υπ' όψιν το Δασαρχείο αλλά και έχουν ληφθεί υπ' όψιν για τη μελέτη και σύνταξη των δασικών χαρτών, τον αγροτικό χαρακτήρα της έκτασης.

ΠΡΟΤΑΣΗ

Η τροποποιημένη διάταξη προτείνεται να έχει την ακόλουθη διατύπωση:

«Επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου επί των διά πευκοδασών κεκαλυμμένων εκτάσεων, περί των η υπ' αριθ. 1151/1872 αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών, αι υπ' αριθ. 116/1868 και 698/1876 αποφάσεις του Εφετείου Ναυπλίου και η υπ' αριθ. 110/1878 αποφάσεις του Αρείου Πάγου, επί των εξ αυτών μη κεκαλυμμένων διά πευκοδασών εκτάσεων των κειμένων εντός της περιοχής που καταλαμβάνουν οι ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις και κατεχομένων προ της 1ης Ιαν. 1967 υπό φυσικών ή νομικών προσώπων, ουδέν δικαίωμα κυριότητας ή νομής του Ελληνικού Δημοσίου υφίσταται διά τας μέχρις 100 στρεμμάτων δι' έκαστον κάτοχον αγροτικής εκτάσεις, θεωρουμένου δι' αυτάς, ανεξαρτήτως πάσης αντιθέτου διατάξεων, ως εν πάση περιπτώσει συμπληρωθέντος του χρόνου της εκτάκτου χρησικτησίας κατ' αυτού.

Για τις πλέον των 100 στρεμμάτων εκτάσεις ουδέν δικαίωμα κυριότητας ή νομής του Ελληνικού Δημοσίου υφίσταται, αν και εφόσον έκαστος κάτοχος ή ειδικός ή καθολικός διάδοχος αυτού αποδείξει ότι η έκταση που κατείχε ήταν αγροτική κατά τις γενικές διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και ιδίως βάσει των αεροφωτογραφιών του 1945.

Για τις πλέον των 100 στρεμμάτων εκτάσεις, και σε περιπτώσεις, όπου η έκταση της αγροτικής γης είναι μικρότερα των 100 στρ και το υπόλοιπο τμήμα είναι δασικού χαρακτήρα, τότε ο Δασάρχης εισηγείται στην Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου για το ποιο τμήμα δασικού χαρακτήρα εκ των άνω των 100 στρ πρέπει να αποδοθεί στο δημόσιο, με γνώμονα κατ' αρχήν την οικολογική του αξία (πυκνή βλάστηση, ποικιλία φυτών, ύπαρξη επιφανειακών νερών, πηγές κλπ) και κατά δεύτερο λόγο τη λειτουργικότητα του τμήματος των 100 στρ. που εναπομένει στον κάτοχο.

Κατά της εισήγησης αυτής ο κάτοχος μπορεί να υποβάλει ένσταση στην Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου, η οποία τελικά αποφασίζει. Κάθε προγενέστερη διάταξη (οδηγία, εγκύκλιος κλπ) σχετικά με την επιλογή των τμημάτων εκ μέρους του Δασάρχη που αποδίδονται στο δημόσιο, και που αντίκειται στην παραπάνω διαδικασία, καταργείται.

2. Εξαιρούνται της διά τους παρόντος άρθρου ρυθμίσεως: α) αι εκτάσεις αι καταλαμβάνόμεναι υπό του αιγιαλού και της παραλίας και β) αι εκτάσεις αίτινες απεπιλώθησαν των επ' αυτών πρότερον πευκοδασών, ένεκεν πυρακαϊών.

3. Εις την εν παρ. 1 και 2 του παρόντος ρύθμισιν υπάγονται και αι εκκρεμείς δίκαι και διαφοραί του Ελληνικού Δημοσίου και Τρίτων, αφορώσαι εις μη κεκαλημμένας διά πευκοδασών αγροτικής εκτάσεις μέχρις 100 στρεμμάτων δι' έκαστον κάτοχον, κειμένας εντός της εν παρ. 1 του παρόντος άρθρου ήδη περιοχής των διοικητικών ορίων του Δήμου Κερατέας, εφ' όσον εξεδόθη αμετάκλητος δικαστική απόφασις τακτικού Δικαστηρίου, καταργουμένων των εκκρεμουσών σχετικών δικών και συμψηφισομένης της εκατέρωθεν δικαστικής δαπάνης..»

Συνυποβάλλονται:

1. δικαστικές αποφάσεις 1151/1872 Εφετείου Αθηνών και 110/1878 Αρείου Πάγου
2. τοπογραφικό διάγραμμα από Νοεμβρίου 1969 Δαναλάτου και Ντουράκη
3. εγκύκλιοι 156490/223/6-6-1984 και 176317/4627/19-11-1984 του Υφυπουργού Γεωργίας Σ. Γιώτα
4. υπ' αριθ. 2452/28-7-2006 βεβαίωση Δασαρχείου Λαυρίου
5. υπ' αριθ. 478/3-2-2003 πράξη χαρακτηρισμού Δασαρχείου Λαυρίου
6. κείμενο π.δ. και χάρτης Ζ.Ο.Ε. Λαυρεωτικής (ΦΕΚ 125Δ/27-2-1998)

ΑΘΗΝΑ 18/7/2016